

TEMATY Z RELIGII – KLASA I(4) – TYDZIEŃ (11.05. – 15.05. 2020 r.)

Temat: Dawać świadectwo prawdzie – „Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu”.

Każda osoba ma prawo do szczerości i prawdomówności innych wobec niej. Ma także obowiązek poszukiwania prawdy w całym swoim życiu. Chrześcijanin ma dawać świadectwo prawdzie.

Czym jest prawda?

„Piłat powiedział do Jezusa: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział mu Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu». Rzekł do Niego Piłat: «Cóż to jest prawda?»”. (J 18,37-38)

Jezus nie podał definicji prawdy, nie ujął jej w zwięzłą formułkę, tylko wskazał na siebie. Czy rzymski namiestnik to rozumiał, gdy wydawał wyrok w lęku o swoje wysokie stanowisko? Czy zrozumiał to później, gdy niebawem odwołali go z urzędu? Może pomogła mu w tym żona, która wstawiała się za Jezusem przed rozprawą: „Nie miej nic do czynienia z tym sprawiedliwym, bo dzisiaj we śnie wiele nacerpiałam się z Jego powodu” (Mt 27,19). Tak czy inaczej pytanie Piłata pozostaje otwarte, a „prawdy trzeba pragnąć, trzeba szukać”. Prawda ma coś z samego Boga, bo od Niego pochodzi i do Niego wiedzie. Niczego nie zasłania, niczego nie ukrywa. Naga prawda jest często czymś bolesnym, ale tylko jej nagość prowadzi do żalu, żal do pokuty, pokuta do nawrócenia, nawrócenie do świętości. Niezależna od warunków czy okoliczności, w trudzie oczyszcza się i sprawdza; „prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie”. Szlachetna i delikatna, nie uznaje kompromisów, lecz stawia przed koniecznością radykalnego wyboru.

Jezus obiecuje: „Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”. (J 8,31-32)

„Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”. (J 14,6)

Prawda jest w życiu człowieka jedną z największych wartości. **Bóg w ósmym przykazaniu zachęca nas do mówienia prawdy.** Kłamstwo krzywdzi drugiego człowieka. Jak boli, możemy się przekonać, gdy sami go doświadczymy. Czasem prawda może głęboko zranić. Są sytuacje wyjątkowe, np. nieuleczalna choroba. Wtedy rodzina i przyjaciele starają się za wszelką cenę zataić przed chorym jego faktyczny stan. Są sytuacje, kiedy nie chcemy wyjawiać prawdy o innych lub o nas

samych. Jakie jest z tego wyjście? Lepiej jest czasem coś przemilczeć, niż skłamać. Każdy człowiek ma prawo do prywatności i do dochowywania tajemnic. Zarówno mówienie, jak i odbiór prawdy może okazać się czasem rzeczą trudną.

Jak jednak odróżnić prawdę od kłamstwa?

Ważne jest mądre korzystanie ze środków masowego przekazu. Prasa, radio, telewizja, Internet mają ogromny wpływ na nasze życie. Są cennym osiągnięciem, ale czasami mogą nam zagrażać, zwłaszcza gdy podawane treści są tendencyjne, bo ktoś nimi manipuluje, aby osiągnąć swój własny, ukryty cel (jest to jedną z bardziej wyrafinowanych postaci fałszu). W reklamie usłyszysz, że kupując dany produkt, staniesz się szczęśliwy. Czy rzeczywiście tak jest? Twoje szczęście zależy od ciebie i tego, jaki jesteś, a nie od przedmiotu. Czytałeś teksty na forach dyskusyjnych – ileż tam złości i pogardy wobec ludzi, których piszący zupełnie nie znają. Czują się anonimowi, więc wydaje się im, że mogą obrażać, poniżać, niszczyć innych. Ile w tym prawdy, a ile ujawnienia nienawiści do świata, która kryje się w ich sercach?

Bądź obiektywny. Szukaj prawdy. Nie daj sobą manipulować. Nie wierz tym, którzy krzyczą. Prawda kryje się w ciszy serca.

Zapisz w zeszycie:

„Kłamstwo jest najbardziej bezpośrednim wykroczeniem przeciw prawdzie. Kłamać oznacza mówić lub działać przeciw prawdzie, by wprowadzić w błąd”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 2483)

„Obmowa i oszczerstwo niszczą dobre imię i cześć bliźniego. Cześć jest świadectwem społecznym składanym godności człowieka i każdy ma naturalne prawo do czci, do dobrego imienia i do szacunku”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 2479)

Temat: Mimo trudności trwam – „Nie pożądaj żony bliźniego swego”

Zastanów się:

- Czym jest zdrada w małżeństwie?
- Jak do niej dochodzi?
- Dlaczego jest grzechem ciężkim?
- Na czym polega pożądanie?

Katechizm Kościoła katolickiego za św. Janem Ewangelistą wyjaśnia, że pożądanie można podzielić na: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pychę życia (KKK 2514).

„W sensie etymologicznym pojęcie «pożądanie» może oznaczać każdą gwałtowną postać pragnienia ludzkiego. Teologia chrześcijańska nadała temu pojęciu szczególne znaczenie pragnienia zmysłowego, które przeciwstawia się wskazaniom rozumu ludzkiego. Św. Paweł Apostoł utożsamia je z buntem «ciała» wobec «ducha». **Pożądanie jest konsekwencją nieposłuszeństwa grzechu pierworodnego** (Rdz 3,11). Wywołuje ono nieporządek we władzach moralnych człowieka i nie będąc samo w sobie grzechem, skłania człowieka do popełniania grzechów” (KKK 2515).

„Już w samym człowieku, ponieważ jest on istotą złożoną z ciała i duszy, istnieje pewne napięcie, toczy się pewna walka między dążeniami «ducha» i «ciała». Walka ta w rzeczywistości należy do dziedzictwa grzechu, jest jego konsekwencją i równocześnie jego potwierdzeniem. Jest częścią codziennego doświadczenia walki duchowej” (KKK 2516).

Nie czuwając nad sobą, człowiek naraża się na pokusy i w pewnym momencie może im ulec, dlatego Bóg dał to ostrzeżenie w dziewiątym przykazaniu.

– O czym przypomina dziewiąte przykazanie?

Jezus wyraża się jasno:

„A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa” (Mt 5,28).

– Kiedy dopuszczamy się takiego grzechu?

– Kiedy można tego uniknąć?

Popatrz na fresk – obraz *Giotta di Bondone „Pojmanie Chrystusa”*

„Zdrajca zaś dał im taki znak: «Ten, którego pocałuję, to On, Jego pochwyćcie! » Zaraz też przystąpił do Jezusa, mówiąc: «Witaj, Rabbi!» I pocałował Go”(Mt 26,48-49).

„Całe malarstwo... nie zna drugiej tak miażdżącej mowy oskarżycielskiej przeciwko aktowi zdrady, jak fresk Giotto di Bondone. Jest tu nawet więcej aniżeli to – nigdy żadnemu innemu artyście nie udało się pokazać zderzenia dobra i zła w równie przejmujący sposób. Reżyseria tej sceny jest tak sugestywna, iż widzowie drżą i przechodzą ich ciarki”. (W. Łysiak, *Malarstwo białego człowieka*, t. 1, Poznań 1997, s. 66)

Zdrada jest grzechem, podobnie jak wszystko, co do niej prowadzi, co ją prowokuje.

Zapisz w zeszycie:

IX przykazanie wzywa nas:

- aby strzec wierności i jedności w małżeństwie,
- aby ostrożnie obchodzić się z pożądaniem seksualnym: nie rozbudzać go przedwcześnie i nadmiernie oraz kierować we właściwą stronę (do własnego męża, do własnej żony),
- do pracy nad czystością serca; czystość nie jest tożsama ze wstrzemięźliwością seksualną,
- do pielęgnowania w sobie wstydlivosti.

Grzechy przeciwko IX przykazaniu:

- świadome i dobrowolne dopuszczanie nieskromnych myśli, wyobrażeń i pragnień,
- rozbudzanie i podtrzymywanie nieskromnych myśli przez lekturę, oglądanie filmów, czasopism lub stron internetowych o treści erotycznej lub pornograficznej,
- nieopanowana pożądliwość w spojrzeniu i w pragnieniach,
- chęć zdrady, której się nie odrzuca,
- nieczyste propozycje wobec innych,
- bezwstyd,
- ranienie czyjejś wrażliwości i naturalnego poczucia wstydu.